

Mesija

Ahmed i Hamdija
Janje Božije
iječ Božija
Božija žrtva
Grijev
Ibrahimov sin
Bog je jedan
Bog i čovjek
DODATAK

Naslov originala: Messias

© L. M. Abdallah 1993

Prijevod: Goran Koncoš

Naslovna strana: Orhan Genc

© L. M. Abdallah 1997

Izdaje

Finska Slobodna Inozemna Misija

P. F. 210

75 101 Tuzla, Federacija Bosna i Hercegovina

Ahmed i Hamdija

Ahmed je zaposlen u kancelariji. Ne bi bilo potpuno tačno kad bismo rekli da on nije bio sretan u svome poslu, sem što se nije baš najbolje slagao sa šefom odjeljenja, koji je uvijek nastojao da Ahmed ne dobije svoju šansu da se dokaže u poslu. Kada god bi odjeljenju bio dodijeljen neki teži projekat, njegov šef se uvijek pobrinuo da on sam bude zaslužan za sav posao.

Ahmed je više puta razmišljao o tome da promjeni posao, ali izgledi za to nisu baš bili sjajni, i bilo je teško naći nešto bolje u to vrijeme. Sem toga, njegova trenutna plaća bila je nešto viša nego na većini radnih mjesta koja su bila na raspolaganju, tako da je Ahmed ostao u svom preduzeću. Novac mu je bio dosta važan faktor s obzirom da mu je trebalo podosta da bi se brinuo za svoju ženu i troje djece. Ahmed je bio vrlo ponosan na svoju djecu, naročito na Hasana, najstarijeg sina, koji je studirao na mašinskom fakultetu.

Jednog dana desilo se nešto što je promijenilo nabolje situaciju na poslu. Hamdija se pridružio Ahmedovom odjeljenju. Hamdija, koji je bio nešto mlađi od Ahmeda, bio je uvijek u dobrom raspoloženju, pun radosti i dobar saradnik. Napokon je Ahmed našao prijatelja na poslu. Počeli su zajedno ići na ručak i sastajati se navečer. Hamdija je takođe bio oženjen i Bog (Allah) ga je blagoslovio sa četvero divne djece, dva dječaka i dvije djevojčice.

Ahmed i Hamdija su postali dobri prijatelji i često su posjećivali jedan drugoga kod kuće. Voljeli su sjediti uz šolju čaja i puno razgovarati. Sahati bi prolazili, a oni bi razgovarali o svemu.

U početku bi uglavnom razgovarali o svom poslu u kancelariji, ali kako je vrijeme prolazilo počeli su raspravljati o nekim važnim životnim pitanjima. I Ahmed i Hamdija su bili duboko religiozni ljudi, ali nisu bili iste vjere. Ahmed je bio musliman, dok je njegov najbolji prijatelj Hamdija redovno čitao Bibliju i bio sljedbenik Mesije (Mesiha).

Ono što je najviše iznenadilo Ahmeda dok je sve više upoznao Hamdiju bilo je to što je ujedno počeo poštovati i njegovu vjeru i život sa Bogom. Ahmed je shvatio da njegov prijatelj uživa u bliskom zajedništvu s Bogom, u nečemu što on sam nikad nije iskusio, i to ga je jako zainteresovalo. Ahmed je pomislio da je Hamdijin život s Bogom sigurno u nekoj vezi sa Mesijom. U nekom smislu, Ahmed je takođe vjerovao u Mesiju, iako ne na isti način. On je vjerovao u sve što je u Kur'anu napisano o Isi, Merjeminom sinu (Isus, sin Marijin) i imao je duboko poštovanje prema Mesiji. On je znao da je Mesija rođen od Djevice Merjeme, da je učinio mnogo čuda sa Božjim dopuštenjem i da je primio Indžil (Evandjelje) od Boga. U isto vrijeme Ahmed je shvatio da poznaje samo neke detalje iz života Mesije, i u njemu je rasla želja da sazna više o ovom velikom Resulu (poslaniku), kome je dano toliko mnogo imena, čak i u Kur'anu.

Jednog dana, Ahmed, prevladan interesovanjem, odluči da pita svog dobrog prijatelja Hamdiju da mu kaže nešto više o Mesiji. Ta odluka ih je dovela do mnogih interesantnih razgovora.

Janje Božije

"Reci mi nešto o Isi, Merjeminom sinu," - zamoli Ahmed ozbiljno. - "Ja bih stvarno želio znati više o njemu."

Hamdija se zamislio za moment i onda rekao: "Ako želiš razumjeti zašto je Mesija došao u svijet morat ćeš razumjeti značenje žrtve."

"žrtve? Kako to misliš?" - čudio se Ahmed.

Hamdija nastavi: "Značenje žrtve možemo vidjeti u vrijeme Kurban-bajrama. Znaš, kad je Bog zatražio od Ibrahima (Abrahama) da žrtvuje svog sina. Šta bi se desilo sa Ibrahimovim sinom da Bog nije providio žrtvu kao otkupninu za njega?"

"Ishak (Izak) bi umro," - odgovori Ahmed.

"To je značenje žrtve," - reče Hamdija i nastavi: "Neko umire umjesto nekog drugog. Bog je poslao ovna, koji je bio žrtvovan umjesto Ishaka. Ja sam u istoj poziciji kao i Ibrahimov sin. Nalazim se u moći smrti."

"Kako to misliš?" - upita Ahmed, pomalo zbunjen. Hamdija mu odgovori ozbiljnim glasom: "Pisano je u Bibliji (Svetoj knjizi):

'Jer plaća je grijeha smrt.' (1)

"Plaća za moj grijeh je smrt. Ja sam grešnik. Da, istina je da me drugi ljudi vide kao duboko religioznog čovjeka. Ja se molim Bogu svaki dan, proučavam Njegovu knjigu i

služim mu. Ali pred Bogom ja sam grešnik. Da li ima neko ko je savršen sem Boga?" - upita Hamdija.

"Ne!" - odgovori Ahmed, - "Niko sem Boga."

"To znači da smo pred Bogom svi mi grešnici, zar ne?" - upita Hamdija.

Ahmed se složi: "Da, to je istina."

"Onda sam i ja u istoj poziciji kao i Ibrahimov sin, u moći smrti. Ali gdje je žrtva za moje grijehе? Zar Bog nije poslao žrtvu kao otkupninu za mene?" - upita Hamdija. Ahmed baš i nije znao šta da odgovori. Hamdija nastavi: "Jahja, sin Zekerijin (Ivan Krstitelj) živio je u vrijeme Mesije. Prvi put kada je ugledao Mesiju, rekao je:

'Evo Jaganjca Božijega koji odnosi grijeh svijeta!' (2)

"Mesija nije bio zemaljsko janje. On je došao od Boga. On ja došao odozgo. Ruhul-Kudus (Sveti, Božiji Duh) zasjenio je Djevicu Merjemu. Ona je zatrudnjela i rodila sina. Kao što znaš, on se zove 'Isa, sin Merjemin', 'Riječ Božija' i 'Ruh Allah (Duh Božiji)'. On je bio potpuno čist. Došao je s neba kao Janje Božije. Mesija je dokazao da je on Janje Božije time što je živio savršen život pred Bogom. On nikad nije trebao reći 'Estagfirrullah! (Bože oprosti!)' zato što je bio savršeno Janje Božije. Ali zato što je došao kao Janje Božije da odnese grijeh svijeta, morao je biti žrtvovan. To se desilo onda kada je on svojom voljom predao svoj život u smrt. On je ustao iz mrtvih i živ uzašao u nebo. I jednog dana vratit će se na svijet."

Hamdija je šutio nekoliko trenutaka, pogledao Ahmeda i rekao: "Ja sam u istoj poziciji kao Ibrahimov sin. Ja sam u moći smrti. Ali postoji žrtva za moje grijehе kroz Mesiju, čisto Janje Božije. I sada Bog nudi oprostenje za sve naše grijehе i vječni život u džennetu (raju) kroz svoje Janje. Mesija je ponio grijeh cijelog čovječanstva, uključujući i tvoje, Ahmede."

Ahmed je sjedio u tišini razmišljajući, i nakon dužeg vremena rekao: "Ako je Mesija odnio grijeh cijelog svijeta, onda ja ne moram umrijeti...i u tom slučaju ja već imam vječni život."

"Ahmede," - reče Hamdija, - "pretpostavimo da je tvoj rođendan i da Mesija dolazi sa darom i kuca na tvoja vrata. I kaže ti: 'Ahmede, želio bih ti dati dar - oprostenje svih tvojih grijehа, vječni život i živo, lično zajedništvo sa Bogom počevši od danas. Ali postoje neki uslovi. Moraš se okrenuti od svog grijehа, priznati ga, i primiti oprostenje kroz moju žrtvu za tebe. Samo ako primiš ovaj dar onda će biti tvoj, nikako drugačije.' "

Ahmed je sjedio, duboko zamišljen. Bio je zbunjen i nije znao šta da kaže.

"Možda misliš da je to bio malo pretjeran primjer," - reče mu Hamdija, - "ali svaki put kada neki sluga Božiji objašnjava put do Boga kroz Mesiju, to je kao da živi i uskrsli Isa, Merjemin sin, kuca na naša vrata. Mesija kaže u Bibliji:

'Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li ko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.' " (3)

Hamdija nadoda: "Ako otvorim vrata Mesiji i pozovem ga u svoj život da jede od mog hljeba i da ima zajedništvo sa mnom, to je isto kao da primam Božiji dar, dar koji Bog želi dati svakome."

“Želim da znaš, Hamdija, da me ovo što si mi upravo rekao o Mesiji duboko taknulo. Trebat će mi vremena da razmislim o našem razgovoru. Ali htio bih čuti još više o Mesiji kada se slijedeći put sretnemo.”

“Selam alejkum (Neka mir bude s tobom).”

“Alejkumu selam (I s tobom nek' bude mir).”

riječ Božija

“Ono što si mi prošli put rekao o Isi, Merjeminom sinu, dalo mi je puno povoda za razmišljanje,” - započeo je Ahmed pomalo oprezno. - “Nadam se da ti ne smeta, ali imam mnoga pitanja na koja bi htio znati odgovore prije nego što nastavimo naš razgovor o Mesiji.”

“Naravno, samo nastavi,” - odgovori Hamdija, već napola znajući šta će Ahmed reći.

Ahmed opet započne oprezno: “Ti znaš da mi muslimani vjerujemo u nebeske knjige - Tevrat (Petoknjižje), Zebur (Psalmi), Indžil (Evandjelje) i Sveti Kur'an. Ali takođe sam naučio da su sve knjige, sem Kur'ana, falsifikovali židovi i kršćani, tako da se više ne može vjerovati onome što u njima piše. Tako je i Sveta Knjiga (Biblija) u koju ti vjeruješ, takođe iskrivljena i sada je mješavina istine i laži.”

“Možeš li ponuditi neki historijski dokaz za svoje tvrdnje?” - upita Hamdija.

Ahmed se malo zamislio i na vlastito iznenađenje shvatio da je sve što je on o tome čuo bio samo niz nedokazanih tvrdnji.

Hamdija nastavi: “Možeš li mi reći kada je Sveta Knjiga bila falsifikovana i kako se to uopšte moglo desiti?”

“Ne, ne mogu,” - reče Ahmed pomalo šokirano. - “Niko mi nije dao odgovore na tako važna pitanja.”

Nakon nekoliko trenutaka Hamdija upita Ahmeda: “Šta misliš, da li bi i Kur'an mogao biti falsifikovan?”

“Estagfirrullah! (Bože sačuvaj!)” - usklikne Ahmed. - “To je potpuno nemoguće. Vjernici to nikad ne bi nikome dopustili.”

Hamdija odgovori: “Zašto misliš da je sa Biblijom drugačije? Kako možeš i pomisliti na to da bi pravi vjernici dopustili nekome da promjeni Sveta Pisma i tako stvori falsifikovanu Bibliju? Ja vjerujem u Boga koji je stvorio nebo i zemlju, u Boga koji je sveznajući i svemoguć. On koji je dao čovječanstvu svoju Riječ takođe ima snagu da sačuva svoju Riječ od iskrivljanja.”

Sa pogledom čvrsto uperenim prema Ahmedu, Hamdija ga upita: “Ahmede, da li ti vjeruješ da je sve što se dešava u skladu sa voljom Božijom?”

“Da, vjerujem,” - odgovori Ahmed.

Hamdija nastavi: "Da li ti vjeruješ da bi Bog prvo dao svijetu svoju Riječ i onda odlučio da bude iskrivljena? Ili zar Svemogući nema snage da sačuva svoju Riječ od iskrivljavanja?"

"Da, Bog sigurno ima snagu da sačuva svoju Riječ od iskrivljavanja," - složio se Ahmed.

"Da li znaš, Ahmede, da je Biblija predivna knjiga? Napisana je u periodu od otprilike 1400 godina. U sebi sadrži Tevrat, Zebur, Indžil i mnoge druge knjige koje su napisali Božiji poslanici i proroci. Biblija je podijeljena u dva dijela: Stari Zavjet, koji pokriva vrijeme prije Mesijinog rođenja, i Novi Zavjet, koji počinje sa dolaskom Mesije u svijet. Biblija je napisana na tri različita jezika."

"Koji su to jezici?" - upita Ahmed.

"Napisana je na hebrejskom, aramejskom i grčkom jeziku," - odgovori Hamdija. - "Bog je upotrijebio različite vrste ljudi kad nam je dao svoju Riječ. Jedni su bili kraljevi i državnici, a drugi su bili pastiri i ribari. Biblija je čudo dano od Boga, jer usprkos golemom vremenskom razdoblju u kojem je pisana i usprkos tome što su je pisali različiti ljudi, čitava knjiga je povezana u predivnu cjelinu. Kroz cijelu Bibliju se provlači jedna zajednička tema, a ta tema, Ahmede, je Mesija (Mesih)."

"Zar to može biti istina da je Bog govorio o Mesiji čitavih 1400 godina?" - reče Ahmed začuđeno.

"Ahmede," - reče Hamdija s osmjehom na licu, - "Bog govori o Mesiji kroz čitavu historiju sve do današnjega dana."

"Da li je to stvarno moguće?" - upita Ahmed, pun sumnje.

"Da, naravno da je moguće, jer sa Bogom je sve moguće," - odgovori mu Hamdija, - "ali o tome možemo razgovarati slijedeći put kad se sretnemo."

"Jedva čekam naš slijedeći susret," - reče Ahmed.

"Selam alejkum."

"Alejkumu selam."

Božij žrtva

"Stvarno me interesuje kako je to moguće da se tema o Mesiji proteže kroz čitavu Bibliju," - reče Ahmed.

"Da li se sjećaš kada smo razgovarali o Mesiji kao Janjetu Božijem koje je odnijelo naš grijeh?" - upita Hamdija.

"Naravno da se sjećam," - odgovori Ahmed. - "Kako bih to mogao zaboraviti?"

"Bog je učio čovječanstvo o žrtvi kroz čitavu historiju sve do vremena Ise, sina Merjeminog," - reče Hamdija.

"Na koji način?" - upita Ahmed.

"Koliko je ljudi živjelo na zemlji u vrijeme Kabila (Kajina) i Habila (Abela)?" - upita Hamdija.

Ahmed je malo razmislio i odgovorio: "Četvero - Adem (Adam), Hava (Eva), Kabil i Habil."

"Samo četvero ljudi," - reče Hamdija, - "a ipak su shvatali da je bilo neophodno štovati Boga sa žrtvom. Kako su to oni mogli znati?" - upita Hamdija i nastavi: "Jer Bog je svet i potpuno čist, ali čovjek je grešnik i za njegove grijehe potrebna mu je otkupnina. Nuh (Noa) je štovao Boga sa žrtvom. Ibrahim (Abraham) je štovao Boga sa žrtvom. Musa (Mojsije), Davud (David) i svi drugi poslanici i proroci su štovali Boga sa žrtvom," - reče Hamdija i doda: "I ja štujem Boga na isti način kao i poslanici i proroci."

"A ne, sad mora da se šališ. Ti ne ideš na pijacu da kupiš ovcu za žrtvu Bogu," - reče Ahmed sa velikim osmjehom na licu.

"Ja štujem Boga kroz Mesiju, Janje Božije, koji je odnio moj grijeh kada je bio žrtvovan," - odgovori Hamdija. - "U Svetoj Knjizi piše:

'Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Isus Krist, koji sebe samoga daje kao otkup za sve.' (1)

"Postoji samo jedan Bog i samo jedan posrednik između Boga i nas, a to je Mesija, koji je prinio sam sebe kao otkupninu za sve, i za tebe takođe, Ahmede. Kroz čitavu historiju sve do današnjeg dana, ljudi štiju živoga Boga sa žrtvom."

"Mislim da počinjem shvatati o čemu govoriš, ali trebaš mi još malo pojasniti tako da bih razumio cijelu sliku o tome," - reče Ahmed zamišljeno.

Trenutak kasnije Hamdija nastavi: "Bog je objavio značenje i svrhu žrtve kroz historiju, naročito po Musi u Tevratu. Cjelopkupno učenje Šerijata (zakona) o značenju žrtve kao otkupnine za grijeh je jasno iz slijedećih riječi iz Pisma:

'I gotovo se sve po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oproštenja.' (2)

"Ali kakve veze ima sve ovo učenje o žrtvi sa Isom, sinom Merjeminim?" - upita Ahmed.

"Pa," - započe Hamdija, - "paralelno sa učenjem o značenju žrtve idu i mnoga proročanstva o Mesiji. Među tim proročanstvima postojala su i predviđanja da će Mesija, kada dođe na svijet, biti žrtvovan kao otkupnina za naš grijeh." Hamdija uze Bibliju i otvori je. I pokazujući Ahmedu jedan odlomak, reče: "Pogledaj sam kakav tačan opis Mesijine žrtve je napisao prorok Izaija oko 700 godina prije Mesijinog dolaska na svijet:

'A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Gospod je svalio na nj bezakonje nas sviju. Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko jagnje na klanje odvedoše ga; ko ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svoja.' (3)

Ahmed, duboko dirnut ovim proročanskim riječima, reče zadivljeno: "Kažeš da je ovo napisano stotine godina prije rođenja Ise, Merjeminog sina?"

"Da," - reče Hamdija. - "Prema prorocima, Mesija je trebao doći iz porodice proroka Davuda. Davud, koji je živio oko hiljadu godina prije Mesije, daje nam vrlo precizan opis razapeća Mesije, njegovog budućeg sina. Razapeće je bilo jako spora i bolna metoda smaknuća. Nakon nekog vremena, kosti razapetog čovjeka bi iskočile iz zglobova, i pored toga bi patio od strašne žeđi. Prorok Davud piše:

'Kao voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi posta poput voska, topi se u grudima mojim. Grlo je moje kao crijep suho, i moj se jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene. Opkolio me čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke i noge, sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure na me. Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.'
" (4)

"Davud je ovo napisao, iako se u njegovo vrijeme razapeće uopšte nije koristilo kao metoda smaknuća. Tu metodu su mnogo kasnije izumili i primjenjivali Rimljani u vrijeme Mesije."

"Dakle, ti kažeš da su se sva ova predviđanja ispunila u Isi, Merjeminom sinu?" - upita Ahmed.

"Da, i ne samo ova, već i mnoga druga proročanstva iz Pisma su se ispunila u Mesijinom životu," - odgovori Hamdija. - "I sam Mesija je u mnogo slučajeva potvrdio da je on došao da bi dao svoj život kao otkupninu. On je o sebi rekao:

'Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.' " (5)

"Ahmede, da li sada shvataš kako se Božije učenje o žrtvi za grijehe čovječanstva proteže kroz čitavu Bibliju i kako se ono ispunilo u Mesijinom životu?"

"Hamdija," - reče Ahmed, - "ovo nikad prije nisam čuo. Jako je interesantno. Trebam još vremena da razmišljam o tome. Ali ne brini, uskoro ću doći ponovo sa još pitanja."

"Molim te primi ovu Bibliju kao dar od mene," - reče Hamdija. - "Prvo počni sa Novim Zavjetom, gdje možeš čitati o Mesijinom životu i o njegovim zadivljujućim čudima i učenju."

"Hvala ti," - reče Ahmed. - "Čuo sam mnogo o 'Narodu Knjige', ali nikada prije nisam čitao samu knjigu. Stvarno se radujem čitanju o učenju i čudima Merjeminog sina Ise."

"Selam alejkum."

"Alejkumu selam."

Grijev

"Hamdija," - započe Ahmed oprezno, - "otkako smo se posljednji put sreli ja sam razmišljao o Mesiji i o tome kako je on dao svoj život kao otkupninu za grijeh čovječanstva. Ali ima jedna stvar koju bih želio znati. Odakle dolazi grijeh, i kako to da

cijelo čovječanstvo ima problema sa grijehom? Možeš li mi to objasniti?" - upita Ahmed ozbiljnim glasom.

"Da, mislim da mogu," - odgovori mu Hamdija zamišljeno, - "ali morat ćemo se vratiti na početak da bi razumjeli odakle grijeh dolazi. U Tevratu čitamo da je Bog nakon što je stvorio svijet i čovječanstvo, smjestio čovjeka u džennet. Tamo u džennetu čovjek je bio potpuno čist i živio je u savršenom zajedništvu sa Bogom. Ali kao što znaš, dogodilo se nešto što je uništilo ovaj život u džennetu. Ahmede, šta se desilo?"

"Šejtan (Sotona) je došao i uništio sve," - reče Ahmed.

"Tačno!" - odgovori Hamdija. - "Bog je zabranio čovjeku da jede od roda drveta spoznaje dobra i zla kada je rekao Ademu:

'Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!' (1)

"Ali Šejtan je došao kao zmija i kušao Adema i Havu. Oni su bili neposlušni Bogu i jeli su od toga roda. Posljedice su bile pogubne za čovječanstvo. S obzirom da je grijeh ušao u život čovječanstva, svi su postali grešnici."

"Zar je baš svako postao grešnik?" - upita Ahmed sumnjičavo. - "Nisam baš siguran u to. Ako je to istina, na koji način se to desilo?"

"Čovjek je postao baš kao i onaj rod kojeg je pojeo," - reče Hamdija i nastavi: "On je postao jedna čudna mješavina dobra i zla. Ponekad ljudi mogu učiniti neka najplemenitija i najrazboritija djela, a onda, već slijedeće minute, odaju se najgorim i najpodmuklijim djelima tako da prevare i razočaraju i svoje najbliže. Jedne minute čovjek može biti vrlo ljubazan i pažljiv, a već slijedeće minute ispunjen zavišću, sebičnošću, požudom ili nekom drugom karakteristikom vezanom za grijeh. Kao što si već rekao, Ahmede, cijelo čovječanstvo se bori sa tim problemom. Svaka religija se bori s tim problemom. Svaka država stvara zakone kojima bi kontrolisala različita ispoljavanja grijeha. Najgore od toga je to što ljudi nisu grešnici zato što griješe, nego oni griješe zato što su grešnici. To je kao da postoji neka mala fabrika unutar ljudi koja proizvodi grijeh i zlo, zar ne?" - reče Hamdija i pogleda Ahmeda.

"Žao mi je što moram reći da tvoj opis čovječanstva vrlo dobro odgovara realnosti. Ljudi su stvarno jedna čudna mješavina dobra i zla," - odgovori Ahmed. - "Ali gdje je Šejtanova uloga u svemu tome?"

"Pa, kroz grijeh je Šejtan dobio snagu u ljudskim životima i društvima," - odgovori Hamdija. - "Onaj koji je jednom kušao Adema i Havu to isto nastavlja činiti i danas. On još uvijek kuša ljude tako da ćemo mi nastaviti živjeti u grijehu. Kroz grijeh je Šejtan dobio snagu u ljudskim životima jer je grijeh taj koji nas odvaja od Boga. Zbog grijeha je svijet ovakav kakav jeste. Bog je sve stvorio dobro, ali čovječanstvo je donijelo veliku količinu grijeha i zla u svijet, na primjer, kroz rat i stradanja, ali takođe i kroz razorene odnose među ljudima i mnoge druge nevolje koje uništavaju ljudske živote."

"Dakle, ti kažeš da nas Bog nije stvorio ovakvima, nego da je svijet ovakav zbog Ademovog grijeha?" - radoznalo upita Ahmed.

"Tačno!" - odgovori Hamdija. - "Grijeh je ušao u čovječanstvo kroz Adema, kao što je i pisano:

'Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješite, na sve ljude prijeđe smrt.' (2)

"Najteža posljedica je smrt, i to duhovna smrt, a takođe i fizička."

"Fizička i duhovna smrt?" - reče Ahmed i upitno pogleda Hamdiju. - "Šta je to, u stvari, duhovna smrt?"

"Pa, Bog je rekao čovjeku da će ako bude jeo od onog roda zasigurno umrijeti," - započe Hamdija, - "I s obzirom da je Bog pravedan i uvijek postupa u skladu sa svojom Riječi, smrt je zaista došla na čovječanstvo tako da svi ljudi umiru. Ali čovjek je takođe umro i u duhovnom smislu kad je sagriješio."

"Kako?" - začudio se Ahmed.

"Pa, posljedica grijeha je bila istjerivanje čovjeka iz dženneta," - odgovori Hamdija. - "Bio je istjeran iz mjesta u kojem je živio u čistom i savršenom zajedništvu s Bogom. Čovjek je morao živjeti izvan dženneta. Čovjek je duhovno umro onog trenutka kada je zbog svog grijeha bio odvojen od živog i svetog Boga. Dakle, grijeh i zlo odvajaju čovječanstvo od Boga. Zbog grijeha ne možemo živjeti u bliskom zajedništvu s Bogom. Budući da je Bog čist i svet on ne može biti u nikakvoj vezi s grijehom. Zbog toga trebamo Spasitelja da nas spasi od svih posljedica grijeha. Ahmede, da li ti vjeruješ da su svi tvoji grijesi negdje zabilježeni?"

Ahmed, pomalo zabrinut, reče: "Znam da moje grijeha zapisuju dva meleka (anđela) koja prate svakog od nas."

"Bog zna sve o nama," - reče Hamdija, - "svako dobro djelo i svako loše djelo. Svaku riječ, svaku misao, svaku namjeru. Bog sve ima zapisano. Da li znaš na koju će stranu vaga prevagnuti na Dan suda?"

"Ne, samo Bog to zna," - odgovori Ahmed tiho.

"Bog te voli, Ahmede. Ne zaboravi da je Janje Božije, Isa, sin Merjamin uzeo sav naš grijeh na sebe. Oproštenje stoji svakome na raspolaganju," - reče Hamdija sigurnim glasom.

Ahmed se zamisli za trenutak i upita: "Ako je Mesija tako važan zašto onda Adem i Hava nisu mogli čuti o njemu?"

"Da li bi mi vjerovao kad bih ti rekao da su i oni čuli za njega?" - upita Hamdija.

"Ne, ja mislim da je to nemoguće." - odgovori Ahmed.

"Bog voli čovjeka i želi biti u zajedništvu s njim," - započe Hamdija, - "i zbog toga je Bog od početka govorio o Mesiji. Usred tragedije koja ih je okruživala, Adem i Hava su primili obećanje o Izbavitelju koji će jednog dana slomiti Šejtanovu snagu nad čovjekom. Bog je rekao Šejtanu ove riječi koje su slušali i Adem i Hava:

'Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.' (3)

"Kroz čitavu Bibliju sinovi su dobijali imena po njihovim očevima, sin Ibrahimov, sin Jakubov, itd. Ali ovdje Biblija govori o ženinom rodu, a ne o rodu muškarca. Trebao je doći neko ko nije imao oca, nego je bio sin žene. Ovaj sin će uništiti Šejtanovu snagu nad čovjekom, dok će Šejtan poput zmije pokušati ubiti ženinog sina tako što će mu vrebati petu. Ovo je upravo ono što se dogodilo kada je Isa, sin Merjemin prinio svoj život kao otkupninu za grijeh čovječanstva."

"Interesantno," - reče Ahmed. - "Zadivljujuće je to da je Bog još prvim ljudima na zemlji počeo govoriti o Mesiji. To još jednom pokazuje da je Mesija zaista glavna tema Biblije. Dao si mi dosta toga o čemu mogu razmišljati do našeg slijedećeg susreta, Hamdija."

"Selam alejkum"

"Alejkumu selam"

Ibrahimov sin

"Jako sam znatiželjan," - reče Hamdija. - "Htio bih znati što ti misliš o Indžilu."

"To je jedna divna knjiga," - odgovori Ahmed iskreno. - "Nikad nisam čitao ništa slično tome. Fascinantno je čitati u detalje o zadivljujućim Mesijinim čudima. A i njegovo učenje na gori (Propovjed na gori) je izvanredno. U tom učenju postoji jedna jasnoća i dubina. On je neke koncepte potpuno okrenuo naopačke kada nam govori da volimo naše neprijatelje i da se molimo za one koji nas progone. I učenje o molitvi je toliko različito od svih drugih učenja koja sam ranije čuo. Moram priznati da je ova knjiga na mene ostavila dubok dojam, ali u isto vrijeme mi se čini da imam još toliko novih pitanja koliko sam do sada dobio odgovora."

"Zvuči interesantno," - reče Hamdija smiješeći se. - "Pa počnimo sa tvojim prvim pitanjem."

"U redu," - prihvati Ahmed, - "zašto Indžil započinje sa rodoslovljem od Ibrahima preko Davuda do Mesije?"

Nakon što je malo razmislio Hamdija upita Ahmeda: "Da li se sjećaš kada smo razgovarali o tome da je Biblija povezana u jednu cjelinu i da postoji jedna tema koja se proteže kroz cijelu knjigu?"

"Da, sjećam se," - odgovori Ahmed.

"Da li se sjećaš koja je to tema?"

"Mesija," - odgovori Ahmed.

"Odgovor na tvoje pitanje je povezan s tom temom," - reče Hamdija. - "Prema prorocima, Mesija je morao biti sin Davudov i sin Ibrahimov."

Ahmed razmisli o tome što mu je Hamdija rekao i nastavi: "Ovo što si rekao je intresantno, ali možeš li mi još malo objasniti o tim različitim proročanstvima?"

Nakon prilično duge pauze Hamdija započne: "Jednog dana, prije otprilike četiri hiljade godina, Bog je govorio Ibrahimu, koji je poznat kao prijatelj Božiji (halil Allah). Dok se

Ibrahim još uvijek zvao Abram, Bog mu je dao obećanje koje će imati veliko značenje za čitavo čovječanstvo. U Tevratu čitamo:

'Bog reče Abram: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličat, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslavljat ću one koji te blagoslavljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslavljeti"' (1)

"Bog je pozvao čovjeka koji nije imao djece, iako je već mnogo godina bio u braku. Bog mu je obećao zemlju. Bog će od njega učiniti veliki narod. Njegovo ime će biti veliko i dobro poznato.

Sve ovo Bog je ispunio u detalje. Ali najznačajnije od svih ovih obećanja bilo je to da će Bog blagosloviti sve narode na zemlji kroz Ibrahima. U ovom obećanju leži obećanje o Mesiji. Dakle, Mesija je morao biti sin Ibrahimov, i kroz njega će Bog blagosloviti cijeli svijet."

"Ali kako znaš da se ovo obećanje odnosi na Mesiju, a ne na nekog drugog?" - upita Ahmed.

"Možemo reći da to postepeno postaje jasnije dok dalje čitamo Tevrat," - odgovori Hamdija. - "Kroz neko vrijeme Ibrahim je dobio dva sina, jednog sa svojom ženom Sarom, on se zvao Ishak, i jednog sa Sarinom sluškinjom Hadžarom (Hagara), bio je to Ismail (Jišmael). Iako je Bog blagoslovio Ismaila, jasno je rekao Ibrahimu, još i prije Ishakovog rođenja da će obećanje o Mesiji biti ispunjeno kroz Ishaka kada je rekao:

'...Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću sklopiti, Savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije njega. I za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagoslavljam: rodnim ću ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega postati i u velik će narod izrasti. Ali ću držati svoj Savez s Izakom...' " (2)

"Da, Ismail, koga je Bog blagoslovio, postao je ocem nas Arapa," - reče Ahmed, - "ali mi muslimani znamo da je Bog poslao mnoge svoje poslanike i proroke kroz Ishakove potomke."

Hamdija nastavi: "Ishak je imao dva sina, Ezava i Jakuba (Jakova). Bog je pokazao da će obećani Mesija doći od Jakuba kada mu se objavio u snu i rekao mu:

'Ja sam Gospod, Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu. Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslavljeti svi narodi zemlje.' " (3)

"Interesantno je to da je Bog, kada je govorio Jakubu, ponovio mnoge dijelove onog obećanja koje je dao Ibrahimu," - reče Ahmed.

"To je zato što je to u stvari isto obećanje koje je preneseno sa jedne generacije na drugu," - reče Hamdija, - "ali kao što možeš vidjeti, Ahmede, Bog je obećao kroz Jakubovog sina blagosloviti sve narode na zemlji."

"Da, i sada već počinjem slutiti da će se još jednom vidjeti da je Mesija glavna tema u Bibliji," - odgovori Ahmed sa smiješkom na licu.

“Tačno,” - reče Hamdija. - “Među djecom Izraela je bilo mnogo porodica. Pitanje je da li je Bog otkrio i porodicu iz koje će Mesija doći. Bog je izabrao Davuda i sklopio savez s njim. U mnogim proročanstvima Bog pokazuje da će Mesija doći iz Davudove porodice. Prorok Izaija, koji je živio u vrijeme oko dvije stotine godina nakon Davuda, uspoređuje porodicu Jišaja sa panjem drveta. Davudov otac se zvao Jišaj. Iz te porodice će doći onaj na kome će počivati Ruhul-Kudus (Duh Gospodnji). On će donijeti pravdu siromasima na svijetu. On će stvoriti kraljevstvo kao što je bio sam džennet, i svako u tom kraljevstvu će poznavati Gospoda Boga. Izaija piše:

‘Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit iz njegova korijena. Na njemu će Duh Gospodnji počivat - po pravdi će suditi ubogima i sud prav izricati bijednima na zemlji.

U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, ljudi će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno.’ (4)

“Ako sam dobro shvatio,” - reče Ahmed, - “Bog je otkrio da će Mesija biti sin Ibrahima, Ishaka, Jakuba i Davuda.”

“Tačno!” - odgovori Hamdija sa širokim osmjehom na licu. - “I kad čitamo Indžil, možemo vidjeti da je Mesija rođen u skladu sa proročanstvima. Zbog toga Indžil započinje sa rodoslovljem. Ono dokazuje da je Mesija zaista sin Ibrahimov i sin Davudov.”

“Još jednom je dokazano da je Isa, Merjemin sin, glavna tema u Bibliji,” - reče Ahmed, - “Ali Hamdija, vjerujem da si svjestan da imam još neka teža pitanja za tebe. Ali o njima ćemo slijedeći put.”

“Selam alejkum.”

“Alejkumu selam.”

Bog je jedan

“Šta sada vidiš?” - upita Ahmed, držeći tri prsta u zraku.

“Vidim tri prsta jedne ruke,” - reče Hamdija sa osmjehom, znajući na što je Ahmed mislio.

“Hamdija,” - nastavi Ahmed, - “da li ti vjeruješ da je Bog jedan ili tri?”

“Možda nećeš potpuno razumjeti na koji način ja vjerujem,” - reče Hamdija, - “ali moraš shvatiti da ja vjerujem u jednog pravog Boga, u Boga koji je stvorio nebo i zemlju, koji može učiniti sve, koji zna sve i koji je prisutan svugdje. Ti znaš da se moja vjera temelji na Bibliji, a Božija Riječ uči da je Bog jedan. Ova istina je zapisana na mnogo mjesta kroz čitavu Bibliju.”

“Ali Bog ne može biti tri i jedan u isto vrijeme,” - uporno će Ahmed. Ponovo je podigao tri prsta i rekao: “Jedan plus jedan plus jedan jeste tri, a ne jedan.”

“Koliko Ahmeda si ti?” - upita Hamdija. - “Jedan ili dva?”

"Jedan, naravno," - odgovori Ahmed.

"Bog te je stvorio sa tijelom i duhom. Da li je tvoje tijelo Ahmed?" - upita Hamdija.

"Da."

"Ali šta je sa tvojim duhom?" - upita ga Hamdija. - "Da li je i on Ahmed?"

"Pa, da, to je istina." - odvrati Ahmed, shvatajući šta Hamdija želi reći.

Hamdija nastavi: "Zašto bi onda bilo nemoguće Bogu da bude tri u jednom, kad je nas stvorio kao dvoje u jednom?" - Nakon kratke pauze Hamdija reče: "Moglo bi se reći da je Bog kompleksno jedinstvo koje se objavljuje u tri osobe. Uostalom, Ahmede, koliko je jedan puta jedan puta jedan?"

"Jedan," - reče Ahmed tiho. - "Ali Isa, Merjemin sin je samo čovjek, a ne Sin Božiji." - reče Ahmed, pažljivo gledajući u Hamdiju. - "Da li ti vjeruješ da je Mesija Sin Božiji, Hamdija?"

"Šta ti misliš da ja vjerujem? - upita Hamdija.

"Nisam baš siguran," - reče Ahmed, - "ali pretpostavljam da ti vjeruješ da je Bog imao fizički odnos sa Djevicom Merjemom, i da su zajedno imali sina."

"Estagferrullah! (Bože sačuvaj!)," - usklikne Hamdija. - "Ja uopšte ne vjerujem tako, i ja ne poznam ni jednog sljedbenika Mesije koji u to vjeruje."

Ahmed iznenađeno upita, - "A šta ti onda vjeruješ po tom pitanju?"

"Ja vjerujem da je Bog vječan i da je postojao u vječnosti i prije nego je bilo što bilo stvoreno," - započne Hamdija. - "Kada Indžil objašnjava ko je Mesija, on ne počinje sa njegovim rođenjem u svijet, nego počinje sa vječnošću, prije nego je Bog stvorio svijet. U Indžilu stoji pisano:

'U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život!.' (1)

"Bog je stvorio svijet kroz svoju Riječ, zar ne?"

"Da, tako je. Bog je rekao ' "Budi!" I postalo je!'," - odgovori Ahmed.

"Dakle, Bog je stvorio svijet kroz svoju Riječ," - reče Hamdija, - "i ta Riječ, koja je proizašla od Boga, bila je dio Boga i bila je ispunjena Božijom stvaralačkom snagom i svim njegovim osobinama. Postojao je život u Riječi Božijoj, i gdje je god Riječ bila prisutna, ona je stvarala život u svim oblicima."

"Da, slažem se s tim, ali šta tačno znači izraz 'i Riječ bijaše Bog'?" - upita Ahmed.

"Kad bih ja morao svjedočiti na sudu, ne bi me bilo moguće rastaviti od mojih riječi," - reče Hamdija. - "Moje riječi bi predstavljale mene, i bile bi dio mene. Dok mi ovako sjedimo i razgovaramo naše riječi su dio nas i one nas predstavljaju. Kada je Bog stvorio svemir, Riječ koju je on izgovorio je bila jedno s njim. Ne možemo rastaviti Boga od njegove Riječi. Ova vječna Riječ Božija, koja je jedno s Bogom i koja sadrži sve njegove osobine objavljena je u Isi, Merjeminom sinu, kao što je i pisano:

'I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.' (2)

"Sve što je Bog rekao o sebi, sve njegove osobine, objavljene su u Mesiji. Bog je svet. Kada su ljudi vidjeli kako je Mesija bio čist, vidjeli su svetost Božiju u njemu. Bog je ljubav. Kada su vidjeli kako je Mesija volio ljude, vidjeli su ljubav Božiju u njemu. Bog može učiniti sve. On je svemoguć. Kada su ljudi vidjeli kako je Mesija hodao po vodi, kako je zapovjedio oluji, a vjetar i valovi su se odmah stišali, kako je umnožio hljeb, vraćao vid slijepcima i podizao mrtvace, vidjeli su snagu i slavu Božiju koja se objavila u njemu."

"Ali kako Bog, koji je prisutan svugdje, može biti ograničen na ljudsko biće?" - uporno nastavi Ahmed. - "Da li je Bog zaboravio na svemir dok je bio u Mesiji?"

"Ahmede," - reče Hamdija, - "zamisli da se nalazimo na nepreglednom okeanu i uronimo čašu u njega tako da se ona ispuni vodom. Ako analiziramo vodu, vidjet ćemo da je ona potpuno ista kao i ona u okeanu. Isto je i sa Mesijom. Vječni, svemoguć Bog je prisutan svugdje. U isto vrijeme on se objavljuje u Mesiji sa istim osobinama i snagom. Ali Bog nije ograničen zato što se objavljuje u Mesiji. On je još uvijek neograničen."

"Ali Bog se ne može objaviti u osobi," - reče Ahmed.

"Kako mi možemo ograničiti Boga?" - upita Hamdija. - "Kako možemo reći da Svemoguć nešto ne može? Zar ima nešto što on ne može učiniti?"

"Pa, nema, on može učiniti sve," - odvrati Ahmed, - "ali ja ne mogu vjerovati da se Bog objavio u ljudskom biću."

"Dobro je da se slažemo da ovo može biti problem za nas, ali ne i za Boga, koji može učiniti sve što želi," - reče Hamdija. - "Da već ne znaš onaj događaj o Musi i gorućem grmu, šta bi odgovorio kad bi ti neko rekao da se Bog objavio u gorućem grmu i da je iz tog grma progovorio Musi?"

Ahmed je razmislio za trenutak i nasmijao se sam sebi kada je shvatio da Bogu ne bi bilo ništa teže da se objavi u ljudskom biću nego u grmu.

Hamdija nastavi, - "Ahmede, razmisli malo ko je u stvari osoba koja se zove 'Riječ Božija' i 'Duh Božiji'? Čak je i Duh Božiji jedno s Bogom. Znamo da je Duh Božiji došao na Djevicu Merjemu i da je ona zatrudnjela i rodila Mesiju, kao što joj je rekao melek Džebrail (anđeo Gabrijel):

'Duh sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božiji.' (3)

"Pitanje je ko je taj koji je došao u svijet na ovakav način? Ahmede, da si ti bio ljekar u vrijeme Mesije i da je tvoj zadatak bio da napišeš njegov rodni list, šta bi ti napisao? Kako se zvao?"

"Mislim da bih napisao 'Isa, Merjemin sin'," - odgovori Ahmed.

"A ime majke?"

"Pa, ono bi bilo 'Djevica Merjema'," - reče Ahmed.

"I sad dolazimo do očevog imena," - reče Hamdija smiješeći se.

"On nije imao oca," - odgovori Ahmed sa još većim osmjehom na licu.

"Naravno, mogli bi to mjesto ostaviti prazno budući da nije imao zemaljskog oca," - reče Hamdija, "...ili bi mogli pitati sami sebe, 'Odakle on dolazi? Odakle potiče ovaj koji se zove "Riječ Božija" i "Duh Božiji"? Koji je identitet ovoga koji je došao iz neba?' On sam je rekao:

'...Jer hljeb je Božiji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. Ko dolazi k meni, neće ogladnjati; ko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.' (4)

'Ja sam hljeb živi koji je s neba sišao. Ko bude jeo od ovoga hljeba, živjet će uvijek. Hljeb koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.' (5)

"Ahmede, on je došao da bi dao svoje tijelo kao žrtvu za cijelo čovječanstvo. Osoba koja uzima običnog hljeba dobiva snagu za fizički život, ali ona osoba koja uzima hljeb Božiji - prima duhovni život, vječni život. Osoba koja vjeruje u Mesiju i uzima duhovnu hranu od njega prima jedan život koji zadovoljava najdublju čovjekovu glad i žeđ za Bogom. Ja sam ovo doživio, a Bog nudi Mesiju i tebi, Ahmede."

"Još nisam spreman za to," - reče Ahmed tiho. - "U ovom trenutku kroz moju glavu prolaze mnoge misli. Sada mi je jasno da sam ja potpuno krivo shvatio tvoj način vjerovanja u Boga. Polako počinjem shvatati kako ti vjeruješ u jednog pravog Boga koji se objavio ljudima u Mesiji. Ti znaš da ja volim Mesiju cijelim svojim srcem, ali još uvijek imam mnoga pitanja na koja trebam odgovore. Ali o njima možemo razgovarati slijedeći put, zar ne, Hamdija?"

"Bit će mi drago da ti odgovorim na ta pitanja," - uzvratila Hamdija.

"Selam alejkum."

"Alejkumu selam."

Bog i čovjek

"Razmišljao sam gotovo čitav dan i noć o našem zadnjem razgovoru," - reče Ahmed. - "Prvo kažeš da je Isa, Merjemin sin, čovjek. Onda kažeš da se Bog objavio u njemu. Ja bih želio znati ko je on zapravo. Da li je istina da ste vi Mesiju proglasili Sinom Božijim iako on nije ništa drugo nego sin Merjemin?"

"Ahmede," - započela Hamdija, - "odgovor na ovo pitanje je ključ vječnog života sa Bogom, i ovdje, i u vječnosti. To bi bilo bogohuljenje kad bi čovjeka proglasili Bogom. Ali Biblija uči da se Bog objavio u čovjeku, a ne obrnuto. Obojica se slažemo da se Mesija rodio kao čovjek. Prema prorocima, on je Ibrahimov sin, Davudov sin i sin Merjemin. Ali u proročanstvima koja su napisana daleko prije Mesijinog rođenja, Bog nas uči da će on sam doći k nama u Mesiji."

"Da li to znači da su poslanici i proroci već prije dolaska Mesije govorili o tome kako će se Bog objaviti u Mesiji?" - iznenađeno upita Ahmed.

"Glavna tema Biblije je Mesija, tako da nas ne bi trebalo iznenaditi to da je Bog već objavio istinu o Mesiji kroz proroke," - reče Hamdija.

"Pokaži mi to," - zahtjevao je Ahmed, - "to me jako zanima."

Hamdija malo razmisli i započne: "Kada je Bog, otprilike 700 godina prije Mesije, objavio proroku Miheju da će se Mesija roditi u gradu Betlehemu, takođe je obznanio da je onaj koji se treba roditi postojao davno prije nego što je rođen:

'A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.' (1)

"Mesija se zaista rodio u gradu Betlehemu, kao što je i pisano u Indžilu:

'Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uzide iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji se zove Betlehem - da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca.' (2)

"Pitanje je od koga je onaj koji je postojao davno prije nego što je rođenjem došao u svijet. Da vidimo šta je on sam rekao o tome u razgovoru sa razjarenim židovima u Jeruzalemu:

' "Abraham, otac vaš, usklikta što će vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se." Rekoše mu na to židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si Abrahama?" Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!" ' (3)

"Znamo da je Ibrahim živio oko 2000 godina prije Mesije."

"Dakle, Mesija sam o sebi kaže da je postojao i prije nego se rodio," - reče Ahmed. - "Ali gdje se u prorocima govori da će se Bog objaviti u Mesiji?"

"To je napisano na mnogim mjestima," - reče Hamdija. - "Prorok Izaija govori o nekome ko će doći iz malenog područja gdje je Isa, sin Merjemin odrastao. On će stvoriti vječno kraljevstvo, u kojem će prebivati mir Božiji. On sam, koji će takođe biti i sin Davudov, će vladati ovim kraljevstvom zauvijek. Prorok opisuje Mesijine osobine različitim imenima:

'Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada dovijeka učinit će to.' (4)

"Znamo da imena koja Bog nekome daje opisuju osobine te osobe. Dakle, ko je taj, Ahmede, kome su dana imena 'Savjetnik divni', 'Bog silni', 'Otac vječni' i 'Knez mironosni'?"

"Ova slika Mesije koju su načinili proroci prije nego što se on rodio polako mi postaje sve jasnija," - reče Ahmed, - "no, da li proroci stvarno govore o tome da će Bog doći u svijet kojeg je on sam stvorio?"

"Jahja, sin Zekerijin živio je u isto vrijeme kada i Mesija," - reče Hamdija. - "Njega je poslao Bog da pripravi put Mesiji, da bi se ljudi pokajali i uzvjerovali u Mesiju. Kada su pitali Jahju ko je on i zašto ga je Bog poslao, on im je odgovorio sa citatom iz knjige proroka Izaije, iz 40-te glave, gdje ovako stoji pisano:

'Glas viče: "Pripravite Gospodu put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem. Nek se povisi svaka dolina, nek se spusti svaka gora i brežuljak. Što je

neravno, nek se poravna, strmine nek postanu ravni. Otkrit će se tada Slava Gospodnja, i svako će je tijelo vidjeti.” (5)

“Ova slika iz knjige proroka Izaije prikazuje dolazak velikog kralja. Ljudi su kroz pustinju trebali izgraditi nov i prav put za njega. Ali ko je taj kralj koji dolazi u posjetu, Ahmede?”

“Pa, prema proročanstvu, taj kralj je Gospod, naš Bog,” - reče Ahmed tiho.

“Slika postaje još jasnija,” - nastavi Hamdija, - “kada čitamo dalje u istom odlomku, gdje stoji pisano:

‘Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: “Evo Boga vašega!” Gle, Gospod Bog dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s njim naplata njegova, a ispred njega njegova nagrada. Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju, i bri?ljivo njeguje dojlilice.’ (6)

“Mesija je zaista i došao kao pastir za sve vjernike. On sam je rekao:

‘Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.’ (7)

“Ali, Ahmede, ko je taj, prema proročanstvu, koji će doći kao pastir?”

“Moram priznati da sve govori o tome da je to sam Gospod Bog,” - uzvratil Ahmed, sad već lagano potresen riječima proročanstva.

Hamdija nastavi: “Kao što si već shvatio, Ahmede, sva ova proroštva o Mesiji ispunila su se u Isi, sinu Merjeminom. Prije nego što se Mesija rodio, melek Džebrail došao je Zekeriji, budućem Jahjinom ocu. Melek mu je objasnio da će imati sina i rekao mu kakav će poseban zadatak imati njegov sin. Melek Džebrail je rekao:

‘Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih, te spremi Gospodinu narod pripravan.’ (8)

“Ko je taj, prema Indžilu, pred kojim će ići Jahja, sin Zekerijin, Ahmede?”

“To je sam Gospod Bog,” - odgovori Ahmed.

“Kada se Jahja tek rodio,” - nastavi Hamdija, - “Zekerija je prorokovao nad njim:

‘A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove, da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po otpuštenju grijeha njihovih, darom premilosrdnog srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine.’ (9)

“Vidiš li ti, Ahmede, da je Jahja, prema riječima proroka Izaije, meleka Džebraila i njegovog oca Zekerije, trebao ići pred Gospodinom, a da je onaj koji treba doći sam Bog?”

“Da, sada to vidim, i pretpostavljam da je sve ovo bilo potvrđeno Mesijinim dolaskom,” - reče Ahmed ozbiljno.

"Da, u detalje," - reče Hamdija. - "Kada je Djevica Merjema rodila Mesiju u Betlehemu, Davudovu gradu, melek Gospodnji se ukazao nekim pastirima izvan grada i rekao im:

'Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin.' (10)

"Činjenica o tome da je Mesija zapravo sam Gospod Bog se potvrđuje iznova i iznova u Indžilu. On sam je rekao:

'Ja i Otac jedno smo.' (11)

"Ja sam već prije imao veliku ljubav i poštovanje za Isu, Merjeminog sina, ali sada po prvi put mislim da mogu vidjeti potpunu sliku o tome ko je zapravo Mesija i zašto je došao u svijet. Zaista sam ti zahvalan što si uložio vremena i truda da mi ovo objasniš, Hamdija."

"Ahmede," - reče Hamdija ozbiljno, - "po vjeri u Mesiju, Bog nudi oproštenje svih grijeha i vječni život. Mesija, koji je sam pobijedio smrt i koji je podizao mrtve, kaže:

'Ja sam uskrsnuće i život: ko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I ko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada.' (12)

"Ahmede, da li ti želiš prihvatiti dar Božiji za tebe po vjeri u Mesiju?"

"Da, osjećam kao da on upravo sada stoji i kuca na moja vrata," - reče Ahmed sa suzama u očima. "Kako mogu primiti Božji dar?"

"To nije teško," - odvrati Hamdija. - "Moli se Bogu svojim riječima. Priznaj sve. Bog svakako zna sve o nama. Primi oproštenje kroz Mesijinu žrtvu za tebe. Moli se da Bog uđe u tvoj život po svom Duhu i da ti da snagu da slijediš Mesiju kao njegov učenik. Moli tu molitvu u ime Mesijino. On je, po svojoj žrtvi, posrednik između tebe i Boga Oca. Kada prihvatiš Mesiju na ovaj način, po vjeri, kao Božiji dar za tebe, u tvom životu će se dogoditi čudo. Biblija kaže da ćeš tada biti nanovo rođen. Tada primaš novi život od Boga. Ulaziš u jedno novo, osobno zajedništvo sa Bogom kroz Mesiju. I tako Bog postaje tvoj otac, a ti njegovo dijete, kao što je i pisano u Indžilu o svima onima koji prihvate Mesiju:

'A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božija: onima koji vjeruju u njegovo ime.' (13)

Nakon što su se zajedno pomolili i zahvalili Gospodu Bogu, Hamdija reče sa velikim osmjehom na licu: "Dobro došao u porodicu! Mi smo sada, po Mesiji, braća u velikoj Božijoj porodici."

"Kako ću ti ikad moći dovoljno zahvaliti," - reče Ahmed, pun radosti.

"Zahvali Bogu, i to svaki dan," - odgovori Hamdija. - "Potraži zajedništvo drugih ljudi koji slijede Mesiju na isti način kao i ti. Sada zaista možeš moliti molitvu koju su Mesijini učenici naučili od Njega:

'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji! Hljev naš svagdanji daj nam danas! I otpusti nam dugove naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim! I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga! Jer je tvoje kraljevstvo i sila i slava zauvijek. Amen.' " (14)

DODATAK

Biblijski citati preuzeti iz JERUZALEMSKE BIBLIJE

Janje Božije

- 1) Rimljanima 6:23, **'Jer plaća je grijeha smrt.'**
- 2) Ivan 1:29, **'Evo Jaganjca Božijega koji odnosi grijeh svijeta!'**
- 3) Otkrivenje 3:20 **'Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li ko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.'**

Žrtva Božija

- 1) 1 Timoteju 2:5-6, **'Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Isus Krist, koji sebe samoga daje kao otkup za sve.'**
- 2) Hebrejima 9:22, **'I gotovo se sve po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oprostjenja.'**
- 3) Izaija 53:4-7, **'A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijeha probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Gospod je svalio na nj bezakonje nas sviju. Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. Ko jagnje na klanje odvedoše ga; ko ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svoja.'**
- 4) Psalam 22:15-19, **'Kao voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi posta poput voska, topi se u grudima mojim. Grlo je moje kao crijep suho, i moj se jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene. Opkolio me čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke i noge, sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure na me. Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.'**
- 5) Marko 10:45 **'Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.'** "

Grijeh

- 1) Postanak 2:16-17, **'Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!'**
- 2) Rimljanima 5:12, **'Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiš, na sve ljude prijeđe smrt.'**
- 3) Postanak 3:15 **'Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.'**

Ibrahimov sin

- 1) Postanak 12:1-3, **'Bog reče Abram: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljati ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati"'**
- 2) Postanak 17:19-21, **'...Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću sklopiti, Savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije njega. I za Jišmaela uslišah te. Evo ga**

blagoslivljaj: rodnim ću ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega postati i u velik će narod izrasti. Ali ću držati svoj Savez s Izakom...'

3) Postanak 28:13-14, '**Ja sam Gospod, Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu. Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.'**

4) Izaija 11:1,2,4,10 '**Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit iz njegovog korijena. Na njemu će Duh Gospodnji počivat - po pravdi će suditi ubogima i sud prav izricati bijednima na zemlji.**

U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, ljudi će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno.'

Bog je jedan

1) Ivan 1:1-4, '**U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život..!'**

2) Ivan 1:14, '**I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.'**

3) Luka 1:35, '**Duh sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božiji.'**

4) Ivan 6:33,35, '**...Jer hljeb je Božiji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. Ko dolazi k meni, neće ogladnjati; ko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.'**

5) Ivan 6:51 '**Ja sam hljeb živi koji je s neba sišao. Ko bude jeo od ovoga hljeba, živjet će uvijek. Hljeb koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.'**

Bog i čovjek

1) Mihej 5:1, '**A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.'**

2) Luka 2:4-7, '**Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji se zove Betlehem - da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca.'**

3) Ivan 8:56-58, '**"Abraham, otac vaš, usklikta što će vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se." Rekoše mu na to židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si Abrahama?" Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!"'**

4) Izaija 9:5-6, '**Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada dovijeka učinit će to.'**

5) Izaija 40:3-5, '**Glas viče: "Pripravite Gospodu put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem. Nek se povisi svaka dolina, nek se spusti svaka gora i brežuljak. Što je neravno, nek se poravna, strmine nek postanu ravni. Otkrit će se tada Slava Gospodnja, i svako će je tijelo vidjeti."'**

6) Izaija 40:9-11, '**Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: "Evo Boga vašega!" Gle, Gospod Bog dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s njim naplata njegovog, a ispred njega njegovog nagrada. Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju, i bri?ljivo njeguje do jilice.'**

7) Ivan 10:11, '**Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.'**

8) Luka 1:15-17, '**Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovom. Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih, te spremi Gospodinu narod pripravan.'**

9) Luka 1:76-78, **'A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove, da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po otpuštenu grijeha njihovih, darom premilosrdnog srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine.'**

10) Luka 2:10-11, **'Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin.'**

11) Ivan 10:30, **'Ja i Otac jedno smo.'**

12) Ivan 11:25-26, **'Ja sam uskrsnuće i život: ko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I ko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada.'**

13) Ivan 1:12, **'A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božija: onima koji vjeruju u njegovo ime.'**

14) Matej 6:9-13 **'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji! Hljeb naš svagdanji daj nam danas! I otpusti nam dugove naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim! I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga! Jer je tvoje kraljevstvo i sila i slava zauvijek. Amen.'**